

ΤΗ ΙΘ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Τροφίμου, Σαββατίου, καὶ Δορυμέδοντος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσθῶμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς γ'.

Ἦχος πλ. δ'

Ἦ τοῦ παραδόξου θαύματος

Ἦ τοῦ παραδόξου θαύματος! τὸ ζωηφόρον φυτόν, ὁ Σταυρὸς ὁ πανάγιος, εἰς ὕψος αἰρόμενος, ἐμφανίζεται σήμερον, δοξολογοῦσι, πάντα τὰ πέρατα, ἐκδειματοῦνται, δαίμονες ἅπαντες, Ἦ οἶον δώρημα, τοῖς βροτοῖς κεχάρισται! δι' οὗ Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος εὖσπλαγχνος.

Ἦ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὡς βότρυν πλήρη ζωῆς, ὁ βαστάσας τὸν ὕψιστον, ἀπὸ γῆς ὑψούμενος, Σταυρὸς ὁρᾶται σήμερον, δι' οὗ πρὸς Θεόν, πάντες εἰλκύσθημεν, καὶ κατεπόθη, εἰς τέλος θάνατος, Ἦ ξύλον ἄχραντον! ὑφ' οὗ ἀπολαύομεν τῆς ἐν Ἑδέμ, ἀθανάτου βρώσεως, Χριστὸν δοξάζοντες.

Ἦ τοῦ παραδόξου θαύματος! εὗρος καὶ μῆκος Σταυροῦ, οὐρανοῦ ἰσοστάσιον, ὅτι θεία χάριτι, ἀγιάζει τὰ σύμπαντα, ἐν τούτῳ ἔθνη, βάρβαρα ἤτηνται, ἐν τούτῳ σκῆπτρα, ἀνάκτων ἠδρασται, Ἦ θείας κλίμακος! δι' ἧς ἀνατρέχομεν εἰς οὐρανοὺς, ὑψοῦντες ἐν ἄσμασι, Χριστὸν τὸν Κύριον.

Καὶ τῶν Ἁγίων γ'

Ἦχος ὁ αὐτὸς

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε

Τρυφήν τὴν ἀδαπάνητον, ποθῶν κληρώσασθαι, Τρόφιμε Μάρτυς, πόνοις τοῦ σώματος, σὺ ἐνετρύφας, καὶ δὴ μετέστης ἐκ φθορᾶς, πρὸς τὴν ἀφθαρσίαν ἀγαλλόμενος, καὶ τῷ μαρτυρίῳ ἐγκοσμούμενος, διὸ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, αἴτησαι πᾶσι μάκαρ τὸ μέγα ἔλεος.

Σαββάτιος ὁ ἔνδοξος, πολλαῖς κολάσεσιν ἐγκαρτερήσας, νὺν ἐσαββάτισεν εἰς τὰς ἐπαύλεις, τῶν οὐρανῶν περιχαρῶς, γέρα τῶν ἀγῶνων κομιζόμενος, δήμοις τῶν Ἀγγέλων ἀριθμούμενος, αὐτοῦ Χριστέ πρεσβείαις, δώρησαι τῷ λαῷ σου τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀθέων βουλευτήριον, ἀποκρουσάμενος βουλαῖς ἐνθέοις, τὸν νοῦν ὠχύρωσεν ὁ Δορυμέδων, καὶ προσεχώρησε στερρῶς, πρὸς τὰ τῶν βασάνων πειρατήρια, νίκης τε βραβεῖα κομισάμενος, Χριστῷ συμβασιλεύει, πάντοτε ὑπὲρ πάντων ἡμῶν δεομενος.

Δόξα... Καὶ νὺν... Ἦχος πλ. δ'

Ἡ φωνὴ τοῦ Προφήτου σου Μωϋσέως, ὁ Θεὸς πεπλήρωται, ἢ λέγουσα, Ὅψεσθε τὴν ζωὴν ὑμῶν κρεμαμένην, ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν, Σήμερον Σταυρὸς ὑψοῦται, καὶ κόσμος ἐκ πλάνης ἠλευθέρωται, Σήμερον τοῦ Χριστοῦ ἡ ἀνάστασις ἐγκαινίζεται, καὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς ἀγάλλονται, ἐν κυμβάλοις Δαυϊτικοῖς, ὕμνον σοὶ προσφέροντα καὶ λέγοντα, Εἰργάσω σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς ὁ Θεός, Σταυρὸν καὶ τὴν ἀνάστασιν, δι' ὧν ἡμᾶς ἔσωσας ἀγαθὴ καὶ φιλόφρονε, Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοί.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ

Ἦχος πλ. β'

Τριήμερος ἀνέστης

Οὗ ἔστησαν οἱ πόδες Χριστοῦ, τὸν τύπον προσκυνήσωμεν, ἀνυψοῦντες τὸν τρισόλβιον Σταυρον, ἐν ᾧ κατεκενώθη, τὸ αἷμα τοῦ Δεσπότη, τὸ βλύσαν κόσμῳ τὴν ἀνάστασιν.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Νεκρώσαντες τὰ πάθη σαρκός, καὶ πνεύματος θεόφρονες, ἐπειχθῶμεν, ὑψωθῆναι ἀπὸ γῆς, οὐράνιον πρὸς λήξιν, Σταυροῦ τῆ ἀνυψώσει, συσταυρωθέντες τῷ Δεσπότη Χριστῷ.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶνος εἰργάστο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ζωήρυτος ἐκ θείας πλευράς, πηγὴ σαφῶς ἐξέβλυσε, τοῦ Σωτῆρος καταρδεύουσα ψυχάς, τῶν πίστει προσκυνούντων, τὸ θεῖον πάθος τούτου, καὶ τὸν Σταυρὸν καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἦχος πλ. β'

Ὁ τετραπέρατος κόσμος σήμερον ἀγιάζεται, τοῦ τετραμεροῦς ὑψουμένου σου Σταυροῦ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ κέρας τῶν πιστῶν συνυψοῦται Βασιλέων ἡμῶν, συντριβόντων ἐν αὐτῷ τῶν δυσμενῶν τὰ κέρατα, Μέγας εἶ Κύριε, καὶ θαυμαστός ἐν τοῖς ἔργοις σου! δόξα σοί.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος α'

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεύσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολιτεύμα.

Ἀπόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἦχος α'

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸ ξύλον προσκυνοῦμεν Φιλάνθρωπε, ὅτι ἐν αὐτῷ προσηλώθης ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, Παράδεισον ἠνέωξας Σωτήρ, τῷ πίστει προσελθόντι σοὶ Ληστή, καὶ τρυφῆς κατηξιώθη, ὁμολογῶν σοί, Μνήσθητί μου Κύριε, Δέξαι ὥσπερ ἐκεῖνον καὶ ἡμᾶς, κραυγάζοντας, Ἠμάρτομεν, πάντες τὴ εὐσπλαγχνία σου, μὴ ὑπερίδης ἡμᾶς.

Δόξα... Καὶ νῦν... Τὸ αὐτὸ

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἦχος α'

Τὸν τάφον σου Σωτήρ

Ἀπλώσας ἐν Σταυρῷ, τὰς παλάμας Οἰκτίρμον, τὰ ἔθνη τὰ μακράν, ἀπὸ σοῦ γεγονότα, συνήγαγες δοξάζειν σου, τὴν πολλὴν ἀγαθότητα, ἀλλ' ἐπίβλεψον, ἐπὶ τὴν σὴν κληρουχίαν, καὶ κατάβαλε, τοὺς καθ' ἡμῶν πολεμίους, Σταυρῷ τῷ τιμίῳ σου.

Δόξα... Καὶ νῦν... Τὸ αὐτὸ

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τρίφωτον ὕμνω Μαρτυρῶν διαυγίαν. Ἰωσήφ.

Ὦδήα' Ἦχος πλ. δ'

Ἀρματηλάτην Φαραῶ

Ταῖς ὑπερφώτοις ἀστραπαῖς τοῦ Πνεύματος, καταλαμπόμενοι, τὰ σκοτεινὰ νέφη, τῆς ψυχῆς μου λύσατε, τὸν νοῦν μου καταυγάσατε, καὶ τὰ χεῖλη πρὸς ὕμνον, ὑμᾶς γεραίρειν ἀνοίξατε, Μάρτυρες Χριστοῦ μεγαλῶνυμοι.

Ῥωμαεότητι φρενῶν ἀντέστητε, τῷ ματαιόφρονι, νέμειν θεοῖς σέβας, Μάρτυρες ἀλλόκοτον, ὑμᾶς καταναγκάζοντι, καὶ θυσία τελεία, διὰ ποικίλων κολάσεων, τῷ Παμβασιλεῖ προσηνέχθητε.

Ἴσχυς ὑμῖν παρὰ Θεοῦ δεδώρηται, τοῦ παντοκράτορος, καταβαλεῖν πᾶσαν, τὴν Ἴσχυν τοῦ δράκοντος, σεπτοὶ Μεγαλομάρτυρες, τῆς Τριάδος ὀπλῖται, Σαββάτιε ἀξιάγαστε, θεῖε Δορυμέδον καὶ Τρόφιμε.

Θεοτοκίον

Φωτιστικαῖς σου πηγαζούσαις χάρισι, θεοχαρίτωτε, πύλη φωτὸς μόνη, οἱ γενναῖοι Μάρτυρες, φαιδρῶς καταυγαζόμενοι, τὸ βαθύτατον σκότος, τῶν ἀνυποίστων κολάσεων, σὲ ὑμνολογοῦντες παρέδραμον.

Ὦδὴ γ'

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς

Ὁραιοτάτω λογισμῶ καὶ σταθερὰ διανοία, πρὸς βασάνων ἐχωρήσατε πείραν, αἰκιζόμενοι σφοδρῶς, καὶ μάστιξι ξεόμενοι, καὶ ἀηττήτω γνώμη, ἀπαρασάλευτοι μένοντες.

Ταῖς τῶν αἱμάτων προχοαῖς, Ἱερωτάτην πορφύραν, ἐπιχρώσαντες γενναῖοι ὀπλῖται, ἀθανάτω Βασιλεῖ, Κυρίῳ νῦν παρίστασθε, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβείαν, ἀκαταπαύστως ποιούμενοι.

Οὐκ ἐξηρνήσασθε Χριστόν, προσομιλοῦντες βασάνοις καὶ ξεόμενοι τὸ σῶμα ποικίλως, καὶ τεινόμενοι δεινῶς, καὶ τοῖς θηρσί διδόμενοι, πανευκλεεῖς ὀπλῖται, Ἅγιοι Μεγαλομάρτυρες.

Θεοτοκίον

Νομοθεσίαις τοῦ ἐκ σοῦ, σεσαρκωμένου Δεσπότη, πειθαρχοῦντες παναμώμητε Κόρη, οἱ γενναῖοι Ἀθληταί, ἀνόμους ἐτροπώσαντο, σὲ συνεργὸν ὡς σχόντες, τὴν σώζουσαν τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Εἰρμός

«Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς, τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρα με Χριστέ, τῶν ἐντολῶν σου στήριζον, ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου, ἅγιος μόνη φιλάνθρωπε».

Κάθισμα τῶν Μαρτύρων

Ἦχος α' Τὸν τάφον σου Σωτήρ

Βασάνων ἀνδρικῶς, ὑπομείναντες πόνους, τὴν ἄπνον ζωὴν, ἐκομίσασθε ἅμα, Δορυμέδον καὶ Τρόφιμε, καὶ Σαββάτιε πάνσοφε, ὅθεν σήμερον, ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἐορτάζουσα, τὴν Ἱερὰν ὁμῶν μνήμην, ἐνθέως ἀγάλλεται.

Δόξα... Καὶ νῦν... τῆς Εορτῆς

Ὁ ἄνω ὡς Θεός, οὐρανὸν θρόνον ἔχων, καὶ γῆν Χριστέ Σωτήρ, ὑποπόδιον φέρων, Σταυρὸν ἡμῖν ὑπέδειξας, σῶν ποδῶν ὑποπόδιον, Τοῦτον ἅπαντες, δαυϊτικῶς προσκυνοῦμεν, Τοῦτον φύλακα, καὶ βοηθὸν ἐξαιτοῦμεν, καὶ πίστει δοξάζομεν.

Ὦδὴ δ'

Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε

Ἵπομονή, τῶν αἰκισμῶν λαμπρυνόμενοι, ἐπὶ ξύλου, Μάρτυρες ἠρτήθητε, καὶ σιδηροῖς ὄνυξι πλευράς, ἔνδοξοι ξεσθέντες, τῇ ἀπεκδύσει τοῦ σώματος, τὴν θεῖαν ἀφθαρσίαν, ἐνεδύσασθε θρόνω, τῆς Τριάδος ἀεὶ παριστάμενοι.

Μαστιγωθεῖς, διὰ Χριστὸν Μάρτυς Τρόφιμε, ἐνετρύφας, πόνοις ὑπερβάλλουσιν, ἀποσκοπῶν τὰς ἐν οὐρανοῖς, θείας ἀντιδόσεις, καὶ τὴν τρυφὴν τὴν ἀδάπανον, ἧς νῦν κατηξιώθης, τὸν ἀγῶνα τελέσας, καὶ τρυφῇ τῷ Δεσπότη γενόμενος.

Νεανικῶς, ἐγκατερήσας Σαββάτιε, ταῖς βασάνοις, χαίρων ἐναπέδωκας, Θεοῦ εἰς χεῖρας τὴν σὴν ψυχὴν, καὶ πρὸς οὐρανόους, μονὰς καλῶς ἐσαββάτισας, νικήσας τὸν ἐκεῖθεν, ἐκριφθέντα ἀθλίως, καὶ βραβεῖα τῆς νίκης δεξάμενος.

Θεοτοκίον

Ὡς καθαρὸν, τοῦ Βασιλέως παλάτιον, σὲ Μαρτύρων, σύστημα τρισάριθμον, ἐπικαλούμενοι βοηθόν, ἄχραντε Παρθένε, ναοὺς δαιμόνων ἠδάφισαν, καὶ πρὸς ναὸν ἄνω, μετετέθησαν δόξης, ἐν αἰνέσει ἀεὶ σὲ γεραίροντες.

Ὦδὴ ε'

Ἴνα τί με ἀπόσω

Μακρυνθέντες φιλίας, σώματος Πανεύφημοι προσωκειώθητε, διὰ πλείστων πόνων, καὶ μεγίστων Θεῶ
πανοικτίρμονι, τῷ ὑμᾶς δι' οἶκτον, περιφληκῶτι καὶ τὰ πάθη, τοῖς αὐτοῦ ἀποκτείναντι πάθεσιν.

Αἰ πορείαί σου Μάρτυς, Τρόφιμε γεγόνασι κατευθυνόμενοι, πρὸς ὁδοὺς πανσόφους, μαρτυρίου, ἐν αἷς
καλλυνόμενος, σιδηραῖς κρηπίσι, καθηλωμένος τοῦ Βελίαρ, κεφαλὴν καὶ τὰ κέντρα συνέτριψας.

Ῥητορεύων τὰ θεία, Τρόφιμε πολυάθλε, τυράννους ἤσχυνας, καὶ τοῖς αἵμασί σου, βηματίζων τὴν γῆν
καθηγίασας, ἐμπεριπατεῖς δέ, χαρμονικῶς τῷ Παραδείσῳ, σωτηρίαν ἡμῖν ἐξαιτούμενος.

Θεοτοκίον

Τὴν ἀγίαν Παρθένον, τὴν θεοχαρίτων καὶ παναμώμητον, οἱ στερροὶ ὀπλῖται, εἰς βοήθειαν
ἐπικαλούμενοι, τῶν βασάνων ὄγκον, καὶ τῶν δεινῶν τὴν τρικυμίαν, ἀκλονήτω διήλθον φρονήματι.

Ὡδὴ ς'

Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ

Ἐπέλευσαν γαληνῶς, τὴ κυβερνήσει τοῦ Πνεύματος, οἱ εὐκλεεῖς, Ἀθληταί, βασάνων τὸ πέλαγος, καὶ
πρὸς τὸν ἀκύμαντον, σωτηρίας ὄρμον, Ἰερῶς ἐγκαθωμίσθησαν.

Ῥαινόμενα καθορῶν, εἰς γῆν τὰ μέλη σου Τρόφιμε, καὶ ὄξος κατὰ τῶν σῶν, μυκτῆρων δεχόμενος,
εὐώδους ὀσφρήσεως, ἀντελάβου πλέον, τοῦ Χριστοῦ τῆς ἀγαπήσεως.

Ὡς βουλευτὴς τῶν Χριστοῦ, δικαιωμάτων γενόμενος, βουλάς ἀθέων ἐχθρῶν, τελείως ἐξέκλινας, καὶ
σαυτὸν παρέδωκας, Δορυμέδον Μάρτυς, ταῖς βασάνοις μαστιζόμενος.

Θεοτοκίον

Νευρούμενοι ταῖς ἐκ σοῦ, ἐκπεμπομέναις δυνάμεσιν, οἱ Ἀθλοφόροι Χριστέ, νομίμως ἐνήθλησαν, τὴν
ἀγνὴν Μητέρα σου, ἀνυμνολογοῦντες, ἀπορρήτως σὲ κηύσασαν.

Ὁ Εἰρμὸς

«Ἰλασθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι, πρὸς σὲ
γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου».

Κοντάκιον Ἦχος δ'

Ὡς ἀπαρχὰς

Ὡς ἀθλητῶν ἐδραῖωμα, καὶ εὐσεβείας ἔρεισμα, ἡ Ἐκκλησία τιμᾶ καὶ γεραίρει σου, τὴν φωτοφόρον
ἄθλησιν, παναοίδιμε μάκαρ, ἀθλητὰ γενναιόφρον, ἔνδοξε Τρόφιμε, σὺν τοῖς συνάθλοις σου, ἰλασμὸν
τοῖς ὑμνοῦσί σε αἴτησαι, ὡς ἀήττητος.

Ὁ Οἶκος

Τῶν Ἀγίων Μαρτυρῶν τὰ ἔπαθλα, οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις ἐθαύμασαν, ὅτι σῶμα θνητὸν περικείμενοι,
ἀσωμάτους ἐχθροὺς ἐτροπώσαντο, Σταυροῦ τὴ ἰσχυρὴ κρατυνόμενοι, ὅθεν μακαρίζονται εἰς αἰῶνας,
ἰλασμὸν τῶν πταισμάτων αἰτούμενοι ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, καὶ γὰρ τιμῶνται αὐτοί, ὡς ἀήττητοι.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν

Τῇ ΙΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Τροφίμου, Σαββατίου καὶ Δορυμέδοντος.

Στίχοι

- Πνέοντες ἐν Τρόφιμε καὶ Δορυμέδον,
- Ἐν ἐκ ξίφους δέχεσθε καὶ βίου τέλος.
- Ξεσθεῖς σιδηροῖς Σαββάτιος ὀξέσιν,
- Εἰς σαββατισμὸν θεῖον ὡς Μάρτυς φθάνει.
- Ἐννεαδεκάτη Τρόφιμον τάμον, ἠδὲ συνάθλους.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'

Θεοῦ συγκατάβασιν

Διόλου ταῖς νεύσεσι, ταῖς πρὸς τὸ θεῖον καλλωπιζόμενος, ὀβελίσκοις τε μάκαρ, πυρακτωθεῖσι
καταφλεγόμενος, καὶ τὰς πλευράς σου ἀδίκως ξεόμενος, ὦ Δορυμέδον, στερρῶς ἐνεκαρτέρησας.

Ίδεϊν ἀφιέμενος, Θεοῦ τὴν δόξαν τὴν ἀνεκλάλητον, ὀφθαλμοὺς ἐπηρώθης, πυρακτωθεῖσι σιδήροις Τρόφιμε, καὶ εὐχαρίστως Κυρίῳ ἐκραύγαζες, Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀγάπη φλεγόμενοι, σεπτῆς Τριάδος οἱ τρεῖς ἠνύσατε, τοὺς μεγίστους ἀγῶνας, καὶ μυριάσι νὺν συναγάλλεσθε, ἐπουρανίαις, μεθ' ὧν ἡμῶν μέμνησθε, λύσιν πταισμάτων ἀεὶ ἡμῖν αἰτούμενοι.

Θεοτοκίον

Ὑπάρχουσα Δέσποινα, καθαρωτέρα πάσης τῆς κτίσεως, ὑπεδέξω τὸν Λόγον, ἐκ σοῦ ἀρρήτως ἀποικτόμενον, ὃν οἱ γενναῖοι ποθήσαντες Μάρτυρες, τῆ τῶν βασάνων πυρὰ ἐνεκαρτέρησαν.

Ὡδὴ η'

Ἑπταπλασίως κάμινον

Γεγυμνωμένοις σώμασιν, αἰκισμοῖς προσπαλαίοντες, τὸν τῆς ἀφθαρσίας, στολισμὸν ἐδέξασθε, αἰσχύνῃ ἐνδύσαντες τὸν δυσμενῆ αἰώνιον, καὶ στεφανηφόροι, μεταβάντες πρὸς λήξιν, τὴν θεῖαν ἐκβοᾶτε, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἰχνηλατοῦντες Μάρτυρες, τοῦ Χριστοῦ τὰ παθήματα, ξύλοις προσδεθέντες, πειρασμοὺς ἠνέγκατε, γενναίῳ φρονήματι, καὶ ταῖς ῥοαῖς τοῦ αἵματος, πνίξαντες δαιμόνων, πονηρότατα στίφη, ἐνθέως μελωδεῖτε, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀνευφημείσθω Τρόφιμος, δοξαζέσθω Σαββάτιος, καὶ μεγαλυνέσθω, Δορυμέδων σήμερον, οἱ στῦλοι οἱ ἄσειστοι, τὰ τῶν πιστῶν προπύργια, οἱ φωτοειδεῖς, τῆς Ἐκκλησίας φωστῆρες, οἱ ταύτην ταῖς ἀκτίσι, τῶν μεγίστων ἀγῶνων, σεπτῶς φωταγωγοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Νέον βρέφος τέτοκας, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, ἄχραντε Παρθένε, συμφυῶς νοοῦμενον, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ὃν οἱ γενναῖοι Μάρτυρες, καθομολογοῦντες, ἱερῶς ἐναθλοῦσι, μεθ' ὧν σὲ Παναγία, μακαρίζουσι πίστει, λαοὶ φυλαὶ καὶ γλῶσσαι, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός

«Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβῆ σιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε, δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδὼν, Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν, ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ὡδὴ θ'

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ

Ἰσχυρὶ τοῦ τῶν ὅλων Δημιουργοῦ, τῶν θηρῶν τὰς ὀρμᾶς ἐπεδήσατε, καὶ ἀβλαβεῖς, Μάρτυρες ἐμείνατε ἐξ αὐτῶν, μεγάλως θαυμαζόμενοι, ταῖς ἀμετατρέπτους μεταβολαῖς, διὸ ταῖς τῶν Μαρτύρων, ἀγέλαις συναφθέντες, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύσατε.

Ὡς θύματα τραπέζῃ τῆ λογικῆ, προσηνέχθητε ξίφει τεμνόμενοι, πανευκλεῶς, καὶ τῶν πρωτοτόκων νὺν ἐν σκηναῖς, περιχαρῶς ἀυλίζεσθε, βλέποντες τὴν δόξαν τὴν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰς ἐπικαρπίας, δεχόμενοι τῶν πόνων, καὶ τὰ βραβεῖα τῆς ἀθλήσεως.

Συμφώνως συνελθόντες δεῦτε πιστοί, Δορυμέδοντα νὺν καὶ Σαββάτιον, καὶ τὸν κλεινόν, Τρόφιμον δοξάσωμεν τοὺς στερροὺς, τῆς ἀληθείας Μάρτυρας, βότρυας σμπέλου τῆς νοητῆς, ἐξ ὧν ἡμῖν ὁ οἶνος, τῆς ὄντως εὐφροσύνης, ἐναποστάζει θεῖα χάριτι.

Ἡ μνήμη ἢ πανέορτος τῶν σοφῶν, Ἀθλητῶν ἀνατείλασα σήμερον, ὡς ἀληθῶς, ὑπὲρ τὰς αὐγὰς τὰς ἡλιακάς, καταφωτίζει ἅπαντας, σκότος ἀπελαύνουσα τῶν παθῶν, καὶ νέφη ῥαθυμίας, ὧν Λόγε ταῖς πρεσβείαις, παράσχου πᾶσι τὰ ἐλέησου.

Θεοτοκίον

Φυλάξας σὲ Παρθένον ὁ ἐκ τῶν σῶν, ἀνατείλας λαγόνων ἀνέσπερος, ὡς ἀληθῶς, Ἥλιος Παρθένε τοὺς ἀθλητάς, περιφανῶς ἐλάμπρυνε, διηγωνισμένους καρτερικῶς, μεθ' ὧν αὐτὸν δυσώπει, ἡμᾶς κατοικτειρήσαι, τοὺς εὐσεβῶς σὲ μακαρίζοντας.

Ὁ Εἰρμός

«Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωρότερα τῶν οὐρανῶν, διὸ σὲ Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν».

Ἐξαποστειλάριον τῶν Ἁγίων

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις, κατακοσμήσας ὡς Θεός, καὶ διὰ τῶν σῶν Ἁγίων, πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγῶν, Δημιουργε τῶν ἀπάντων, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε σῶζε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς

Ἦχος β'

Τῶν μαθητῶν ὁρόντων σὲ

Σταυρός, ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης, Σταυρός, ἡ ὠραιότης τῆς Ἐκκλησίας, Σταυρός, Βασιλέων τὸ κραταίωμα, Σταυρός, Πιστῶν τὸ στήριγμα Σταυρός, Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ

Ἦχος β'

Ὄκος τοῦ Ἐφραθὰ

Ἵλην φθοροποιόν, ἐξαίρει ἀμαρτίας, τὸ τοῦ Σταυροῦ σου ξύλον, ὑψούμενον Σωτήρ μου, λαμπρύνει δὲ τὰ σύμπαντα.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Λύσιν τῶν δυσχερῶν, καὶ κτήσιν τῶν ἀρίστων, ὑψούμενος βραβεύει, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, Σταυρὸς Χριστοῦ ὁ ἅγιος.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶνος εἰργάστο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ὅτε τὸν Ἀμαλήκ, Μωσῆς κατετροποῦτο, Χριστοῦ προλέγων πάθη, Σταυρὸν προδιετύπου, τὸν θεῖον καὶ πανάχραντον.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ὅμοιον

Δεῦτε χαρμονικῶς, ἀσπασώμεθα πάντες, τὸ σωτήριον Ξύλον, ἐν ᾧ ἐξετανύθη, Χριστὸς ἡ ἀπολύτρωσις.

Καὶ τὰ λοιπά, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.